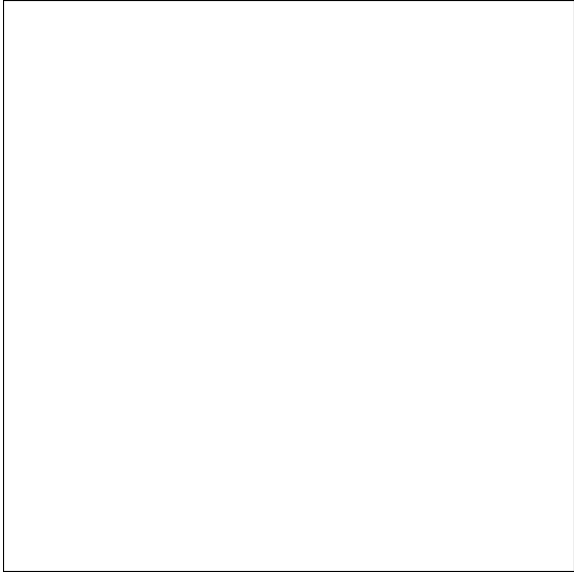

(utan bilder)

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 🗉
Boglärka Vermeki 📁
ungerska 😊
nivå 4 ||

A mézkalauz bosszúja

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

A mézkalauz bosszúja

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Boglärka Vermeki

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

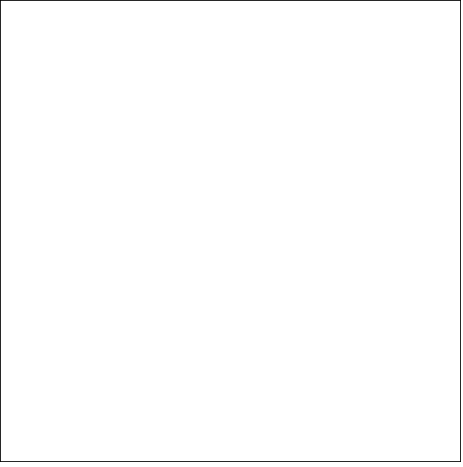
[Erkännande 3.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Ez a történet Ngede-ről a mézkalauz madárról és egy mohó fiatalemberről szól, akit Gingile-nek hívtak. Egy nap Gingile éppen vadászott, amikor meghallotta Ngede hangját. A méz gondolatára Gingile szájában összefutott a nyál. Megállt és figyelni kezdte, hogy merről jön a madár hangja. "Csip-csip-csip" - énekelte a kismadár miközben egy másik fára repült. "Csip-csip-csip" - mindig meg-megállt, hogy Gingile követni tudja.

Fél óra múlva odaértek egy óriási fűgefához. Ngede fel-le ugrált az ágai között. Aztán egy ágra telepedett és fejével Gingille irányába biccentett, mintha azt mondaná "Itt van! Gyere mári! Mi tart ennyi ideig?" Gingille egy méhet sem látott lentről, de megbízott a madárban.

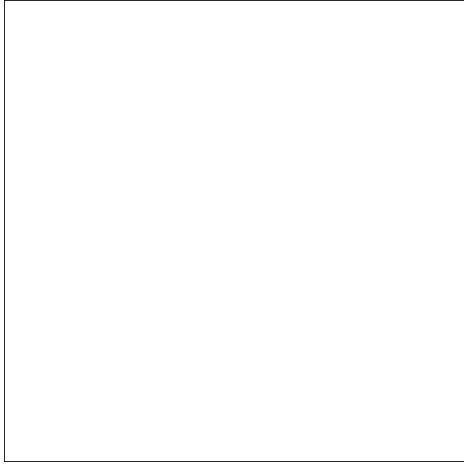

Letette a fa alá a lándzsáját, amivel vadászott.
Szárak ágakat gyűjtött, majd egy kis tüzet rakott.
Amikor már jól égett a tűz, egy hosszú botot tett a
közepébe. Ezt a botot egy olyan fáról szedte, amiről
mindenki tudta, hogy sok füsttel ég. A füstölő bot
hideg végét a fogai között fogta és elkezdett
felmászni a fára.

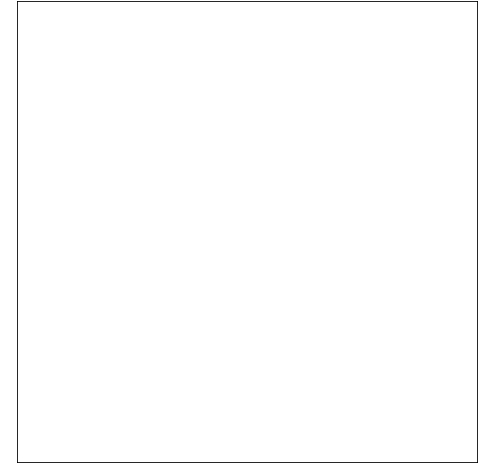
Hamarosan meghallotta a dolgos méhek zümmögését, akik ki és berpültek a fa törzsén lévő vajatba. Amikor Gingile közelebb ért a méhkashoz, bedugta a füstölgő botot. A méhek mérgesen repültek ki a vajatból. Miután Gingile-t megcsíptek egy párszor, messzire repültek, mert nem szerették a füstöt.

Így aztán, amikor Gingile gyermekei meghallották Ngede történetét, tisztelni kezdték a kismadarat. Valahányszor mézet zsákmányolnak, a lép legnagyobb részét a mézkalauznak adják!

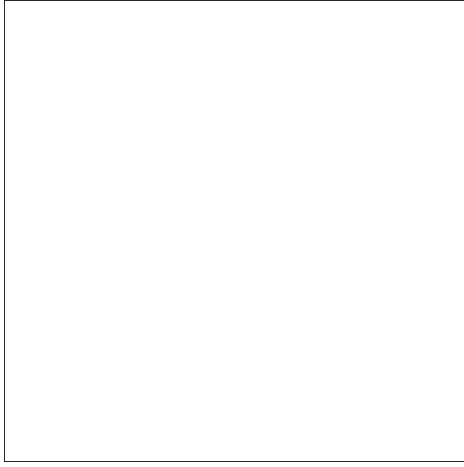
Amikor az összes méh elrepült, Gingile belenyúlt a méhkasba és kihúzott belőle egy nagy darab lépet, amiről csöpögött a méz, a viasz és a lárvák. Óvatosan betette a lépet a vállán lévő zsákba és elkezdett lemászni a fáról.

Mielőtt a leopárd lecsaphatott volna, Gingile lesietett a fáról. Sietsége közben azonban eltévesztett egy ágot és egy nagy puffanással a földre zuhant. A bokája kificamodott, ezért bicegve folytatta útját, amilyen gyorsan csak tudta. Szerencséjére a leopárd túl álmos volt ahhoz, hogy üldözőbe vegye. Ez volt Ngede, a mézkalauz bosszúja. Gingile megtanulta a leckét.

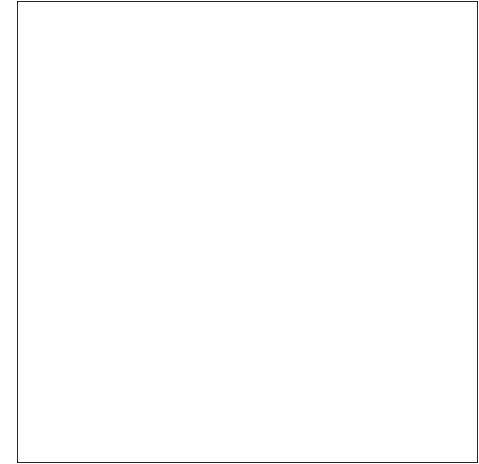
Ngede buzgón figyelte Gingile minden mozdulatát. Arra számított, hogy a férfi hagy neki egy darab lépét köszöneteképpen. A mézkalauz egyre lentebb ugrott az ágak között. Amikor Gingile leért a földre, Ngede egy közeli sziklán várta a jutalmát.

Gingile mászás közben azon tűnődött, hogy miért nem hallja a szokásos zümmögést. "Talán a méhkas mélyen van a törzsében;" - gondolta magában. Felhúzza magát egy másik ágra, de a méhkas helyett egy leopárd nézett szembe vele. A leopárd nagyon mérges volt, hogy ilyen durván megzavarták az alvásban. A szemeit összehúzta, kinyitott a száját, hogy látszódjának a hatalmas és éles fogai.

De a férfi nem foglalkozott a madárral. Eloltotta a tüzet, felvette a lándzsáját és hazaindult. “GYŐZ-tes! GYŐZ-tes” - szólt a madár. Gingile megállt, a kismadárra nézett és felnevetett. “Szeretnél te is mézet kapni barátom? Haha! De csak én dolgoztam meg érte, engem csíptek meg a méhek. Miért kellene megosztanom veled a mézemet?” Ngede méregbe gurult! Senki nem bánhat így vele! Ezt meg fogja bosszulni.

Egy napon, pár héttel később, Gingile ismét hallotta Ngede hívó hangját. A férfi emlékezett rá, hogy milyen finom volt az a méz, amit korábban a madár segítségével talált, ezért újra követte a hangot. Miután kivezette Gingile-t az erdő szélére, Ngede megpihent egy ernyőakácián. “Aha!” - szólt Gingile - “A méhkasnak azon a fán kell lennie.” Gyorsan tüzet rakott és a füstölő ággal a fogai között elkezdett felmászni a fára. Ngede csak ült és nézte őt.